

[Stetter.]

uger en ganske storstilet kampagne i Sverige for at skaffe ordrer i form af underleverancer fra dansk industri til svensk industri. Med andre ord søger Industrirådet at holde virksomheder og arbejdskraft i Danmark fremfor at flytte virksomheder eller miste arbejdskraft til udlandet. Dette initiativ modsiger ligeledes klart antydningen i forespørgslens tekst.

Det er rigtigt, at mange virksomheder har måttet lukke, og at endnu flere står foran at skulle lukke. Virksomhedslukninger og afskedigelse af medarbejderne er desværre blevet en daglig begivenhed. Arbejdsløsheden har nået en højde, som vi skal mange år tilbage for at finde magen til. Situationen er alvorlig, det er alle enige om, men alligevel tror jeg efter at have hørt den socialdemokratiske ordfører hr. Aukens indlæg, at situationen er mindst 2-3 gange så alvorlig, som regeringspartiets ordfører tilsyneladende regner med.

Hvad er årsagerne til denne alvorlige tilstand? Det er for det første svigtende salg på hjemmemarkedet, det er for det andet faldende eksportmuligheder, og det er for det tredje et alt for højt omkostningsniveau.

Den første årsag er der i realiteten ikke meget at gøre ved. Betalingsbalanceunderskuddet sætter ganske snævre grænser for, hvor meget den indenlandske efterspørgsel kan stimuleres. Vi kan simpelt hen ikke låne de nødvendige penge hertil. Alligevel oplever vi i disse uger, at den socialdemokratiske regering fremsætter det ene udgiftkrævende forslag efter det andet. Har socialdemokratiet da intet lært af 1960ernes fejlagtige økonomiske politik? Har partiet ikke opfattet varslerne i PP I og PPII? Den konservative gruppe advarer regeringen imod at føre en traditionel socialdemokratisk økonomisk politik med hovedvægten lagt på stigende offentlige udgifter. Den fører direkte til øget inflation og de dermed øgede vanskeligheder.

Den anden årsag er svindende eksportmuligheder. Efterspørgsel og produktion har været og er fortsat for nedadgående i de fleste vestlige industrilande. Vi kan håbe på et vist opsving, men det kan meget vel lade vente på sig, og vi kan i hvert fald intet gøre for at fremskynde det.

Den tredje og væsentligste årsag til virksomhedslukningerne er de alt for høje omkostninger. Folketinget har talt ofte og længe om dette emne. Med det tilsyneladende konstaterede sammenbrud i forhandlingerne på det private arbejdsmarked om de kommende overenskomster får tinget en lejlighed til at vise, at det kan og vil og tør træffe de nødvendige foranstaltninger.

Nu foreligger den tilstand på arbejdsmarkedet, som motiverer, at regering og et flertal her i folketinget griber ind. Parterne har begge erklæret, at forhandling ikke mere er mulig, forligsmanden har meddelt, at fortsat mægling er opgivet, og parterne har ved deres nej til de stillede spørgsmål erkendt sig enige i denne vurdering. Folketingets flertal har nu en chance for at gennemføre den påkrævede politik, og hvad er så det?

En stabilisering af indkomstniveauet på det nuværende niveau med bortfald af dyrtidsportionerne i september 1975 og foråret 1976 kan medføre en vending til det bedre i den nuværende alvorlige tilstand. Bedringen kan ikke ske omgående, men den kan påbegyndes og få fuld virkning om nogle år, men også først om nogle år. Det tager tid at genskabe væksten og troen og lysten i dansk erhvervsliv. Skiftende regeringer og flertal her i folketinget har i alt for mange år gjort, hvad de kunne for at modarbejde de produktive private arbejdspladseres interesser.

Det er nu engang disse arbejdspladser, som skaber produktion og skaber eksport, og det er et absolut nødvendigt grundlag for, at vi kan opretholde velfærdssamfundet. Jeg har aldrig helt forstået socialdemokratiets erhvervs politik, men den skyldes måske, at partiet jo betegner sig som et socialistisk parti, som vel primært ønsker at ændre vort samfund i socialistisk retning. Den megen tale også her i dag fra den socialdemokratiske ordfører om socialdemokratiets forslag til økonomisk demokrati er et eksempel herpå. Men denne politik underminerer i længden det væsentlige i det kapitalistiske samfund: initiativet, virkelysten og lysten til at tage en erhvervsmæssig risiko og en erhvervsmæssig chance. Derfor gror det ikke længere i bunden af dansk erhvervsliv, derfor stagnerer investeringerne, eller endnu værre: derfor falder investeringerne bort, og vi får ingen nye ar-